

Spørgsmaal om Scalaen. Jeg maa efter de kjøbenhavnske Forhold ubetinget ansee den for at være for høi. Naar en Familie, der er henviist til en Indtægt af 1200 Rd., skal efter den nu foreslaaede Regel, under Forudsætning af, at der skal betales 2 pCt. i Indkomstskat, erlægge 24 Rd., saa vilde en saadan ny Skattebyrde forekomme mig i høieste Grad trykkende og ingenlunde staae i Forhold til de kjøbenhavnske Omstændigheder. Jeg maa derfor ubetinget foretrække den Scala, der er opstillet af Kjøbenhavns Communalbestyrelse, og som i dette Punkt kun vilde føre til den halve Skat. Forsaavidt der dernæst i Lovudkastet er antydet, at 3 pCt. skulde være den Linie, hvortil Communalbestyrelsen skulde have Afgang til at paaligne Indkomstskat, saa vil jeg tillade mig at bemærke, at denne Grændse forekommer mig saare betænkelig, især naar man tager Hensyn til, hvad der gjentagne Gange har været under Dmtale, at der skulde følge en Statsindtægtskat ovenpaa denne Communeskat. Jeg maa bemærke, at alle Tidens Erfaring i høi Grad taler for, at det forhøiede Procentforhold netop er det, som gjør Sagen særdeles betænkelig. Jeg holder mig overbevist om, at i det Land, som i visse Henseender har tjent til Forbillede i denne Sag, nemlig England, vilde en Forhøielse, der ligger paa den anden Side af 3 pCt., finde den meest afgjorte Modstand. Naar man nu har anvist denne Grændse, saa vil jeg spørge: Hvorledes vilde man ved yderligere Udvikling af Forholdet finde en Plads for Statsindtægtskatten? Man har, da Spørgsmaalet første Gang kom for i 1850, kun tænkt paa 2 pCt. Indkomstskat, og man har i de senere Aar tænkt paa en Skat af 4 pCt., men dersom man nu vil indrømme Kommunen at tage 3 pCt., saa maa det ærede Thing jo vel erindre, at man ikke let kan tænke paa at applicere Statsindtægtskatten paa dette Bæleb, som man allerede paa en vis Maade har anvist Kommunen. Naar nu denne, om jeg saa maa sige, Sabel er lagt paa Skattebyrnes Ryg, hvor vil Staten saa komme til at sidde? Kommunen vil uden al Tvivl gjøre sig det ret beqvemt der, og det vil da være saare vanskeligt for Staten, som jeg især rigt skulde ønske maatte faae Leilighed til under moderate Forhold at anvende Skatten, og

faa at faae en Plads der. Jeg tillader mig netop at fremhæve dette Punkt, fordi det uden Tvivl vil finde Gjenklang hos alle dem, der paa et senere Tidspunkt kunde vente at blive paalignet den Statskat, som der nu er Spørgsmaal om for Kjøbenhavns Communes Vedkommende. Jeg veed vel, at den høitagtede Indenrigsminister paa et tidligere Tidspunkt har udtalt den Anskuelse, at man vel først maatte begynde med en Commune-Indkomstskat og senere tænke paa en Statsindkomstskat. Jeg troer imidlertid, at Forholdet havde udviklet sig meget bedre, hvis man var gaaet i modsat Retning. Det Particulære og Specielle, der nu skal anvendes paa Kjøbenhavn, vil skabe saare mange Vanskeligheder og i meget høi Grad anbefale til Forsigtighed og Maadehold i alle de Sætser, der nu blive opstillede, og under disse Omstændigheder anseer jeg mine Anskuelser for at være uforenelige saavel med Høiden af Scalaen som med Grændsen af de 3 pCt., og ifølge denne Motivering maa jeg tillade mig at bemærke, at jeg er tilfands at stemme imod Loven. Dersom man nu spørger, hvorledes jeg da tænker mig, at der skal forholdsvis til næste Aar med Hensyn til Skatten, naar der ikke er nogen Lovgivning med Hensyn til Paaligningen for Aaret 1861, saa er det min Anskuelse, at man meget hellere maa beholde de bestaaende Forskrifter for næste Aar og saa see at faae en Skattelov, der kommer til at gaae en maastee noget langsommere, men uden al Tvivl, det vil jeg ibetmindste haabe, en mere moden Overveielse igjennem, end det nuværende Udcast har været underkastet.

J. N. Hansen: Jeg synes dog ikke, at det har været en saa meget hurtig Gang, denne Sag hidtil har gaaet, at man skulde ønske, at den nu skulde gaae en langsommere; dette forekommer mig at være et ganske forunderligt Dulle af den ærede Rigsdagsmand. Jeg vil haabe, at denne Sags Gang ikke vil blive længere end saa lang, at den, som vi haabe, i nærværende Session kan være afluttet. Jeg skal meget anbefale Forslaget under Nr. 9 til Vedtagelse af Thinget. Det forekommer mig, at det, som den ærede Minister har foreslaaet, er saa strengt retfærdigt og billigt, at man ikke kan andet end